

ВИЯВЛЕННЯ АНТИТІЛ ДО ВІЛ В КРОВІ ДОНОРІВ, ЯК МЕТОД ПРОФІЛАКТИКИ СНІДУ

*Козинець А.І., студ. 4-го курсу, Лобанов О.О., студ. 2-го курсу
Науковий керівник – проф. Каплін М. М.
Сум ДУ, медичний інститут, кафедра інфекційних хвороб
з курсом мікробіології*

Метою нашої роботи був ретельний аналіз поширення ВІЛ-інфекції серед контингенту донорів крові за десять років починаючи з 1 січня 1996р, по червень 2005р. включно.

При обстеженні 205603 донорів на антитіла до ВІЛ зафіксована тенденція до підвищення рівня інфікованості серед них з 0,34% у 1996р. до 0,40% у 2000р., а потім – до зменшення з 0,4% в 2000 до 0,27% В 2003 році, а потім різке підвищення цього показника до 1,5% за відповідний період 2005 року, що значною мірою відображає загальну інфікованість ВІЛ серед населення області.

Найбільша кількість ВІЛ - інфікованих виявлена серед донорів м.Сум та Сумського району, а також Шосткінського, Охтирського, Конотопського та Глухівського районів.

Зросла кількість ВІЛ-інфікованих донорів з 0% в 1996р. до 0,0136% в 2005р., що збігається із загальноукраїнською динамікою.

Всього було 18 ВІЛ – інфікованих. Домінувала вікова група 18 – 25 років. П'ятнадцять чоловік належали до цієї вікової групи (18-25-років), і лише троє до групи 25 – 36 років. За статтю 4 жінки і 14 чоловіків. Всі вони є одноразовими донорами.

При більш детальному вивченні соціального статусу ВІЛ-носіїв встановлено, що п'ять осіб - є військовослужбовцями, а інші належать до малозабезпечених верств населення.

Доведено, що кров від постійних платних донорів підлягає вірусній контамінації меншою мірою, ніж кров від добровільних донорів, які, як правило, в більшості випадків здають кров одноразово або декілька разів у житті.